

forslag - en bestemmelse om, at parten gives adgang til at fremsætte indsigelser mod den truffe beslutning, hvorefter myndigheden er forpligtet til at overveje, om beslutningen bør fastholdes. Der henvises til lovforslagets § 5, stk. 3.

Justitsministeriet er endvidere af de grunde, der er anført af kommissionens flertal, enig i, at der ikke bør fastsættes generelle regler om adgang til at klage over beslutninger om iværksættelse af tvangsindgreb. Regler om klageadgang må således efter Justitsministeriets opfattelse i givet fald fastsættes på de enkelte forvaltningsområder ud fra en afvejning af de hensyn, der her gør sig gældende.

Endelig er Justitsministeriet enig i, at der med hensyn til beslutninger om tvangsindgreb uden for strafferetsplejen ikke er behov for at fastsætte særlige regler om opsættende virkning i tilfælde, hvor der kan indgives klage over en sådan beslutning.

3.3.13. *Legitimation*

3.3.13.1. *Kommissionens forslag*

Kommissionens flertal foreslår, at der fastsættes en udtrykkelig bestemmelse om, at tvangsindgreb, der foretages uden for myndighedernes embedssteder, som hovedregel kun må foretages mod forevisning af legitimation.

Flertallet finder, at den nævnte legitimation bør vise, hvilken myndighed vedkommende person repræsenterer, samt indeholde identificerbare oplysninger om den pågældendes identitet (f.eks. tjenestenummer). Endvidere finder flertallet, at legitimationen skal forevises uopfordret, når der træffes nogen på stedet.

Kommissionens flertal foreslår herudover en bestemmelse, hvorefter en myndighed undtagelsesvis helt eller delvist kan undlade at følge den foreslåede bestemmelse om fremvisning af legitimation, hvis afgørende hensyn taler for det. Flertallet henviser i den forbindelse til, at der kan forekomme tilfælde, hvor det efter en konkret vurdering undtagelsesvist vil være velbegrunder ikke at oplyse navn mv. Det kan således efter omstændighederne være tilfældet, hvis den eller de personer, som et tvangsindgreb rettes mod, udviser en truende adfærd mv.

Kommissionen bemærker, at der på politiets område i Rigspolitiets kundgørelse II nr. 32 af 17. november 1993 er fastsat særlige regler om forevisning af legitimationskort. Det fremgår heraf bl.a., at en polititjenestemand på opfordring af nogen, som vedkommende kommer i forbindelse med i tjenstlig anledning, skal opgive charge, navn og tjenestested, lige-

som legitimationskort normalt skal forevises. Fremsettes opfordringen under anholdelse eller uroligheder, eller fremsættes den af en person, der er spirituspåvirket, provokerende eller stærkt uligevægtig, kan en polititjenestemand dog undlade at give de nævnte oplysninger og undlade at fremvise legitimationskort. Den, der fremsætter opfordringen, skal i sådanne tilfælde henvises til polititjenestemandens tjenestested, som derfor snarest skal underrettes om forholdet.

Kommissionens flertal påpeger, at Rigspolitiets kundgørelse giver en videregående mulighed for at undlade (uopfordret) at forevise legitimation end den bestemmelse, som kommissionens flertal foreslår. Flertallet har i den forbindelse ikke nærmere overvejet og taget stilling til, om der for politiet kan gøre sig særlige hensyn gældende, således at der i bekræftende fald vil være behov for de særlige regler i kundgørelsen i tilfælde, hvor politiet gennemfører eller bistår ved gennemførelsen af tvangsindgreb uden for strafferetsplejen.

Der henvises til side 135f.

3.3.13.2. *Justitsministeriets overvejelser*

Justitsministeriet kan tilslutte sig flertallets forslag om, at tvangsindgreb, der foretages uden for myndighedernes embedssteder, som hovedregel kun må foretages mod forevisning af legitimation.

Justitsministeriet finder ligesom flertallet, at den nævnte legitimation bør vise, hvilken myndighed vedkommende person repræsenterer, samt indeholde identificerbare oplysninger om den pågældendes identitet (f.eks. tjenestenummer). Justitsministeriet deler endvidere flertallets opfattelse af, at legitimationen skal forevises uopfordret, når der træffes nogen på stedet.

Justitsministeriet er desuden enig i, at der kan forekomme tilfælde, hvor det efter en konkret vurdering undtagelsesvist vil være velbegrunder ikke at oplyse navn mv. Justitsministeriet kan derfor tilslutte sig flertallets forslag om, at en myndighed undtagelsesvist helt eller delvist kan undlade at følge den foreslåede bestemmelse om fremvisning af legitimation, hvis afgørende hensyn taler for det.

Hvad angår politiets område, er det Justitsministeriets opfattelse, at der i tilfælde, hvor politiet gennemfører tvangsindgreb uden for strafferetsplejen, ikke gør sig sådanne særlige hensyn gældende, som kan begrunde, at politiet skulle have en mindre vidtgående pligt til uopfordret at fremvise legitimation, end hvad der efter den foreslåede bestemmelse vil gælde for andre forvaltningsmyndigheder.